

Årets viktigaste comeback!

Återkomst, till exempel som artist eller idrottsman.

Så definieras ordet 'comeback' i Svenska Akademiens ordlista. Visst har vi sett många olika exempel på sådana comebacks genom åren. Personligen uppmärksammar jag mest de från sportens värld: Henrik Larssons korta tid i Manchester United efter att egentligen ha avslutat proffskarriären och flyttat hem till Sverige. Foppas eviga comebackande med en mer eller mindre trasig fot. Eller den legendariske bandygalningen Pelle Fosshaug som under innevarande säsong lät fira ned sin pensionerade matchtröja från taket i hemmahallen i Västerås för att återigen spela på elitnivå.

Det går förstås inte att ge ett enkelt och entydigt svar kring varför man väljer att göra comeback och många gånger är orsakerna säkerligen både komplexa och undermedvetna. Men har man en gång varit på topp, så är det nog väldigt lätt att drömma sig tillbaka och därmed också längta tillbaka. Till platsen i rampljuset. Och till att få betyda något, vara någon, göra skillnad. Längtar vi inte alla efter det på något sätt?

Även om jag själv varken är artist eller idrottsman, så har också jag nyligen återkommit – gjort prästcomeback. Tillbaka på jobbet efter ett halvårs föräldraledighet är tillvaron, om än i mindre omfattning än jag i förväg befarade, präglad av viss ringrostighet och förvirring. På en del sätt förändrad, men med samma längtan efter att få utföra mitt jobb så bra jag kan, att få betyda något för människor jag på olika sätt möter.

I söndags firades Kyndelmässodagen, även om det exakta datumet för denna dag var den 2 februari. I kyrkan har vi ofta en tendens att avrunda sådana datum till närmaste söndag, vilket alltså är fallet här. Dagen, som även bär det inte helt okomplicerade namnet Jungfru Marie Kyrkogångsdag, firas till minne av att Jesus bars fram i templet, vilket alla förstfödda barn (förstås bara pojkar) enligt den då rådande judiska lagen skulle då de var 40 dagar gamla. Att dagen i kyrkan har kommit att handla om ljus (kyndel är i detta sammanhang inte en krydda, utan samma ord som engelskans candle – ljus) hör ihop med att Jesus benämndes som världens ljus, som världen och människorna fick skåda.

Och då tangerar vi något stort och viktigt för oss. Årets kanske viktigaste comeback – ljusets! Visserligen är det ett tag kvar till vårdagjämningen. Men nog märks det att vi rör oss i den riktningen, mot ljuset. Och trots att det är en comeback som upprepar sig i det oändliga, som vi vet kommer varteviga år, så är det en efterlängtnad och uppskattad återkomst. Som alltid blir både uppmärksammas och lyckad (vilket verkligen är mer än man kan säga om en hel del av artist- och idrottsvärldens återkomster). Som påverkar vårt humör och våra känslor (jo, det kan förvisso också andra comebacks på olika sätt göra). Som ger våra frusna och insnöade kroppar och hjärtan den där magiska känslan. Av att värmen och ljuset återkommer. Av att livet trots allt kommer att segra igen. Av att den gudomliga skapelsen fortgår. Runt omkring oss. I oss.

Daniel Eklund, präst i Västanfors Västervåla församling